

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně:

T. P.

zastoupena opatrovnící P. P.

zastoupena JUDr. Ondřejem Moravcem, Ph.D., advokátem
advokátní kanceláře Hartman, Jelínek, Fráňa a partneři, s. r. o.
se sídlem Malé náměstí 124, 500 03 Hradec Králové

proti

žalovanému:

Ministerstvo práce a sociálních věcí

se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2023, č. j. MPSV-2023/191894-920,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2023, č. j. MPSV-2023/191894-920, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 6 292 Kč k rukám jejího zástupce JUDr. Ondřeje Moravce, Ph.D, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2023, č. j. MPSV-2023/191894-920 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo v odvolacím řízení

potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Jihlavě (dále jen „*správní orgán prvního stupně*“) ze dne 30. 5. 2023, č. j. 11538/2023/HBR, o poskytnutí příspěvku na péči ve výši 4 400 Kč měsíčně od dubna 2023.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobkyně je osobou starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o sociálních službách*“), považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II – středně těžká závislost. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné osoby a není schopna zvládat pět základních životních potřeb. S odkazem na posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně (dále jen „*posudková komise MPSV*“ nebo „*PK MPSV*“) ze dne 29. 8. 2023 žalovaný konstatoval, že žalobkyně není schopna zvládat pět základních životních potřeb: b) orientaci, c) komunikaci, h), péči o zdraví, i) osobní aktivity, j) péči o domácnost, a je tak závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II, čemuž odpovídá příspěvek na péči ve výši 4 400 Kč měsíčně.

II. Žalobní argumentace

3. Žalobkyně nejprve zrekapitulovala průběh a výsledek správního řízení s tím, že PK MPSV uznala za nezvládanou základní životní potřebu orientace, ale naopak neuznala nezvládnutí základní životní potřeby v oblasti oblékání a obouvání a dále v oblasti tělesné hygieny.
4. Žalobní body rozdělila do dvou okruhů:

A) Nesprávné posouzení otázky zvládnání základních životních potřeb

5. Žalobkyně namítá, že žalovaný nereflexuje povahu jejího zdravotního postižení (porucha autistického spektra) a otázku zvládnání základních životních potřeb (dále jen „*ZŽP*“) zcela nepřipustně redukuje na fyzickou možnost jednání (žalobkyně má ruce, tak se může najíst), aniž by zohlednil její skutečnou schopnost danou životní potřebu bez pomoci zvládnout (žalobkyně se bez asistence jiné osoby nenají). Zdůvodnění, že tato neschopnost žalobkyně, která byla prokázána sociálním šetřením, nemá medicínskou povahu, je dle žalobkyně absurdní a důkazně nepodložené.
6. Namítá, že žalovaný neadekvátně a necitlivě nezohledňuje povahu jejího zdravotního postižení. Uvedla, že nelze usuzovat na to, že psychická nemoc nemá či snad ani nemůže mít důsledky co do schopnosti zvládnání ZŽP nemocné osoby, přičemž fyzická možnost sebeobsluhy v tomto případě nehraje roli, neboť podstata zdravotního postižení je jiná. Dle jejího názoru nelze zkoumání zvládnání ZŽP redukovat na fyzické zvládnutí úkonu (má ruce, může se tedy obléci), nýbrž je třeba klást důraz na reálné (funkční) zvládnutí dané životní potřeby (zda je posuzovaná osoba v běžném životě schopna danou potřebu zvládnout bez pomoci jiného, nebo jí v tom její zdravotní stav brání). Uvedla, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že posudková komise MPSV konstatuje: „[z] *posudkového hlediska jsou u odvolatelky mentální a duševní schopnosti blokovány pervazivní vývojovou poruchou (atypický autismus středně těžkého stupně)*...“. Žalobkyně odkázala na odbornou literaturu týkající se poruch autistického spektra (bod 15. žaloby) z níž vyplývá, že uvedená porucha neomezuje pouze socializaci (jak zdůvodňuje žalovaný), protože autismus má kupříkladu významný vliv na vnímání reality samé. Osoby s poruchou autistického spektra často nevnímají např. nutnost měnit oblečení (ať již jde o nutnost v důsledku hygieny či v návaznosti na počasí/teplotu). Tyto osoby jsou schopny obléct se po fyzické stránce, to však nic nevypovídá o tom, zda je či není třeba asistence další osoby. Žalobkyně

v tomto kontextu poukázala na závěr obsažený v napadeném rozhodnutí, který žalovaný sice přebírá ze sociálního šetření ze dne 18. 4. 2023: „Oblečení má připravené...sama nezvládá vhodnost ani vrstvy oblečení. Je třeba dohled i nad oblékáním. Odvolatelka si oblékne i oblečení naruby“, přičemž ale právě poznatky ze sociálního šetření nebyly v napadeném rozhodnutí dále zohledněny.

7. Žalobkyně shrnula, že u psychických nemocí je třeba zkoumat nejen samotnou fyzickou schopnost, resp. možnost (ta je zachována poměrně často), ale i možnost reálnou, a o to důkladněji. Psychické nemoci jako takové se vyznačují ve velké míře právě zásahem do myšlení jedince, nikoli do jeho fyzických možností. Namítá, že zcela neodůvodněn zůstal zásadní rozpor mezi tzv. medicínským zdůvodněním a výsledky sociálního šetření, které nebyly zohledněny. Namítaná vada dle žalobkyně způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný nereflektoval a nezohlednil četná vyjádření odborníků, kteří o žalobkyni dlouhodobě pečují, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
8. Žalobkyně dále namítá protiústavní výklad posouzení otázky naplňování základních životních potřeb. Jde o rozpor s ústavním principem rovnosti a zákazu diskriminace ve smyslu čl. 1 a čl. 3 odst. 1 listiny základních práv a svobod a čl. 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Výklad zastávaný žalovaným jednoznačně upřednostňuje tělesné postižení (omezení z něho plynoucí nikterak nezpochybňuje) před postižením psychickým, jehož důsledky vytěšňuje zcela svévolně utvořenou kategorií „medicínského zdůvodnění“.

B) Zbavení žalobkyně jejích procesních práv

9. Žalobkyně uvedla, že její odvolání směřovalo zejména proti údajnému zvládání ZŽP orientace (přičemž tento chybný stav vznikl pouze mylným označením zaškrtačovacího pole praktickým lékařem). Za situace, kdy správním orgánem prvního stupně bylo přiznáno nezvládání 6 základních životních potřeb, je zcela zřejmé, že odvolání mělo za cíl zvrátit rozhodnutí co do změny stupně závislosti ze stupně II na stupeň III.
10. Žalovaný sice žalobkyni přiznal nezvládání ZŽP v oblasti orientace, avšak na základě hodnocení posudkové komise MPSV změnil také hodnocení dvou ZŽP v oblasti oblékání a obouvání a v oblasti tělesné hygieny. Žalobkyni nebylo umožněno se k této změně hodnocení vyjádřit. To dle žalobkyně žalovaný i sám připouští na straně 5 napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno: „[o]dvolatelka ani její zástupce nebyli přítomni jednání PK MPSV a nebyli seznámeni s posudkovým závěrem.“ V tomto postupu žalovaného žalobkyně spatřuje újmu na svých procesních právech. Nadto žalobkyně neměla možnost konfrontovat posudkovou komisi MPSV ohledně změny hodnocení, což se jí jeví jako překvapivé za situace, kdy posudek OSSZ Havlíčkův Brod ze dne 11. 5. 2023 hodnotil zvládání dvou výše uvedených ZŽP zcela odlišně. Tento rozpor nebyl žalobkyni dostatečně vysvětlen. Napadené rozhodnutí se omezuje jen na stručné odůvodnění posudkové komise MPSV, což je dle ní nedostatečné.
11. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, a zavázal žalovaného povinností uhradit jí náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

12. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že zdravotní stav žalobkyně byl posouzen PK MPSV ve složení posudkového lékaře a lékaře se specializací neurologie jako dlouhodobě nepříznivý, jehož rozhodující příčinou je atypický dětský autismus s velmi těžkým postižením řeči a komunikačních schopností. Kognitivní profil je extrémně nevyrovnaný – neverbální schopnosti jsou v normě, funkčně závažné postižení je v oblasti řeči, verbálních schopností a obecně komunikace. Z posudkového hlediska jsou mentální a duševní schopnosti žalobkyně blokovány pervazivní vývojovou poruchou (atypický autismus středně těžkého stupně), která omezuje orientační a komunikační schopnosti, kognitivní a mnestické funkce jsou podprůměrné, s výraznou převahou neverbální složky. Neverbální výkony jsou celkově v rámci normy, neverbální pojmové porozumění a úsudek je v pásmu slabšího průměru. Pervazivní vývojová porucha omezuje zejména socializaci žalobkyně, tj. schopnost fungování ve společnosti, navazování sociálních vazeb a sociální komunikaci. Pervazivní vývojová porucha ale není podkladem pro neschopnost zvládání elementárních aktivit neuznaných základních životních potřeb.
13. Dále žalovaný uvedl, že PK MPSV hodnotí jako nezvládané základní životní potřeby orientace, komunikace, péče o zdraví, osobních aktivit a péče o domácnost. Dle PK MPSV není medicínský důvod, proč by žalobkyně nebyla schopna zvládat ostatní základní životní potřeby. PK MPSV na rozdíl od posouzení lékařem posudkové služby v prvním stupni řízení uznala potřebu pomoci při zvládání orientace, a to při orientaci v přirozeném sociálním prostředí a v obvyklých situacích, v nichž není žalobkyně schopna přiměřeně reagovat. Na rozdíl od prvostupňového posouzení však neuznala potřebu pomoci při oblékání a obouvání a tělesné hygieně, neboť neshledala medicínský podklad pro jejich nezvládání. V rámci základní životní potřeby orientace je uznána pomoc při orientaci v oblékání, orientaci při tělesné hygieně, kdy je potřeba usměrnit duševní kompetence a reakce na koupel. Žalobkyně není osobou dezintegrovanou.
14. Žalovaný uvedl, že důvodem pro uznání jednotlivé potřeby může být jen těžká nebo úplná porucha funkčních schopností, v případě oblékání a obouvání se jedná zejména o anatomickou nebo funkční ztrátu horních nebo dolních končetin, těžké postižení páteře s celkovým ztuhnutím a exkurzí hrudníku, těžká psychická postižení s těžce narušenými sociálními stereotypy a sociální dezintegrací, což není případ žalobkyně. Obdobně v případě tělesné hygieny je důvodem pro nezvládání potřeby těžká funkční porucha končetin nebo funkční ztráta dominantní horní končetiny, těžké smyslové postižení a těžké duševní postižení spojené s těžce narušenými stereotypy v oblasti tělesné hygieny.
15. K namítanému diskriminačnímu postupu správních orgánů (hodnotících jen fyzickou stránku postižení a nikoli psychické postižení) žalovaný uvedl, že hodnocen byl zdravotní stav jako celek, nikoli jen fyzická stránka. K jednotlivým potřebám PK MPSV vymezila negativním výčtem, jaká těžká postižení mohou být příčinou nezvládání konkrétní potřeby a hodnotila, zda je funkční postižení takové tíže u žalobkyně přítomno. S výjimkou mobility, kdy se posuzuje především funkčnost nosného a pohybového aparátu (potřeba doprovodu je zohledněna v potřebě orientace), u všech ostatních potřeb uvedla nepřítomnost těžké duševní poruchy spojené se sociální dezintegrací a narušením stereotypů v dané oblasti. Uvedla, že duševní postižení žalobkyně tedy hodnoceno bylo.
16. K námitce žalobkyně týkající se zbavení jejích procesních práv z důvodu nemožnosti vyjádřit se ke změně rozsahu přiznaných základních potřeb žalovaný uvedl, že vyzrozuměním ze dne 30. 8. 2023, které bylo téhož dne doručeno, byl zmocněnec žalobkyně vyzrozuměn o pokračování odvolacího řízení a v souladu s § 36 odst. 3 správního

řádu mu byla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, včetně posudku o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 29. 8. 2023 a byla mu k tomu stanovena přiměřená lhůta. Této možnosti nevyužil. Procesní práva žalobkyně byla dle žalovaného v řízení zachována.

17. Závěrem svého vyjádření žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
18. V replice žalobkyně uvedla, že žalovaný reagoval na její žalobní námitky povrchně či dokonce vůbec. Neztotožňuje se s hodnocením následků pervazivní vývojové poruchy na svůj život (dle žalovaného uvedená porucha „omezuje zejména socializaci žalobkyně.... není podkladem pro neschopnost zvládání elementárních aktivit neuznaných základních životních potřeb.“). Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný nepovažuje pervazivní vývojovou poruchu za zdravotní stav, který by byl schopen v případě žalobkyně ovlivnit zvládání neuznaných základních životních potřeb. Nicméně i žalovaný ve svém vyjádření uznává, že pervazivní vývojová porucha v případě žalobkyně zasahuje nejenom (s důrazem na slovo „zejména“ v původním textu) socializaci. Tuto skutečnost však napadená rozhodnutí nereflektují.
19. Dále uvedla, že žalovaný ve svém vyjádření upozorňuje, že v rámci základní životní potřeby orientace je žalobkyni uznána pomoc při orientaci v oblékání, orientaci při tělesné hygieně, kdy je potřeba usměrnit duševní kompetence a reakce na koupel. S uvedeným hodnocením žalobkyně nesouhlasí, má za to, že takto uznaná pomoc je zařazená do špatné kategorie, přičemž kategorie orientace je pro tento účel příliš obecnou. Dle výkladu žalovaného je například i připomínání času k jídlu pouze orientací v určité situaci, stejně tak i plánování osobních aktivit ze ZŽP osobních aktivit, případně obstarání si běžného nákupu ze ZŽP péče o domácnost. Žalovaný se dle jejího názoru pouze snaží věci, u kterých má za to, že je žalobkyně nezvládá v dostatečné míře, „zamést“ pod ZŽP, kterou musel v napadeném rozhodnutí pod tíhou písemného uznání chyby praktického lékaře MUDr. H. uznat. Neztotožňuje se s tvrzením žalovaného, že hodnotil „zdravotní stav jako celek, nikoli jen fyzickou stránku“.
20. Žalovaný dále nereagoval na namítanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí, když se nijak nezabýval zásadním rozporem mezi medicínskými závěry a závěry sociálního šetření v posudkovém závěru PK MPSV, z něhož dle svého vlastního tvrzení (strana 9 napadeného rozhodnutí) vycházel. Žalovaným učiněné odůvodnění frází: „Není medicínský důvod, proč by nebyla schopna zvládat ostatní základní životní potřeby. Sociální šetření nekoreluje s možnostmi, které odvolatelka může vykonat v souvislosti se svými zdravotními postiženími v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu“, neposkytuje dostatečné vodítko, jakými úvahami se správní orgány řídily. Žalobkyně setrvala na podané žalobě.

IV. Jednání soudu

21. Při jednání soudu dne 20. 6. 2024, z něhož se žalovaný předem omluvil, zástupce žalobkyně odkázal na podanou žalobu a repliku a shrnul své námitky týkající se nedostatečného posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Zdůraznil, že posouzení provedené oběma správními orgány je v rozporu s výsledky sociálního šetření (uvedené rozpory nebyly přesvědčivě zdůvodněny) ve vztahu k žalobkyniným schopnostem zvládat základní životní potřeby. Posouzení bylo zaměřené pouze na jejich fyzické zvládání bez zohlednění dopadů závažného psychického postižení žalobkyně (porucha autistického spektra) na schopnost zvládat bez pomoci jiné fyzické osoby základní životní potřeby. Setrval na zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání nákladů řízení.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

22. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud při tom vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Skutkový stav věci

23. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.

24. Správní orgán prvního stupně dne 3. 4. 2023 zahájil z moci úřední správní řízení ve věci posouzení nároku žalobkyně na dávku příspěvek na péči, neboť dne 29. 3. 2023 žalobkyně dosáhla zletilosti a skončila platnost původního posudku. Dne 18. 4. 2023 provedl úřad práce sociální šetření pro účely řízení o příspěvku na péči v místě bydliště žalobkyně (viz popis na straně 3-4 napadeného rozhodnutí).

25. Dne 11. 5. 2023 vyhotovila lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Havlíčkův Brod (dále jen „lékařka „OSSZ“) posudek o zdravotním stavu žalobkyně – posouzení stupně závislosti. Uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je atypický autismus (středně funkční) s dominantními rysy v oblasti komunikace a sociální interakce, kognitivní schopnosti jsou nevyvážené, nejvýznamnější deficit je v oblasti verbální. Podle jejího závěru žalobkyně nezvládá šest základních životních potřeb v oblasti komunikace, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, péče o zdraví, osobních aktivit a péče o domácnost. Uvedla, že údaje ze sociálního šetření korelují s lékařskou dokumentací. Dle uvedeného posouzení se žalobkyně považuje podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona o sociálních službách za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Platnost posudku od 29. 3. 2023 - trvale.

26. Na základě posudku OSSZ správní orgán prvního stupně vydal dne 30. 5. 2023 rozhodnutí, kterým žalobkyni přiznal příspěvek na péči ve výši 4 400 Kč měsíčně od dubna 2023.

27. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, a ohradila se proti neuznání ZŽP orientace. Namítla, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí zcela ignorovalo zjevný rozpor mezi zaškrťovací částí lékařské zprávy zpracované MUDr. H. na str. 2 a shrnutím funkčního postižení na straně 4 této zprávy. Je zjevné, že tyto dvě části lékařské zprávy jsou ve vzájemném rozporu, přičemž posudková lékařka OSSZ se s tímto rozparem nevypořádala. MUDr. H. v závěru výše uvedené zprávy konstatuje, že se u žalobkyně jedná o těžké zdravotní omezení v oblasti orientace a komunikace. Tento závěr je v souladu s dalšími zprávami (zprávy o psychologickém vyšetření: PhDr. D. K., lékařské zprávy MUDr. J. H. Fakultní nemocnice Brno, dřívější závěry MUDr. H.) i s výsledky sociálního šetření (žalobkyně se mimo bydliště pohybuje vždy v doprovodu druhé osoby a nezvládne orientaci v cizím prostředí). Dále namítala nesprávné posouzení i zvládnutí ZŽP v oblasti mobility a stravování, kdy posudková lékařka nezohlednila skutečnost, že žalobkyně není bez pomoci schopna tyto základní životní potřeby funkčně naplnit. Samotná skutečnost, že žalobkyně je schopna jít, neboť se nejedná o „vadu nosného aparátu“ a stravovat se, neboť „nejde o anatomickou ani funkční ztrátu horních končetin“, dle jejího názoru ještě neznamená, že je sama schopna tyto základní životní potřeby bez pomoci jiné osoby zvládnout. Tyto potřeby nezvládá, neboť jí v tom brání její postižení.

28. Žalovaný si za účelem posouzení zdravotního stavu žalobkyně a zjištění stupně závislosti vyžádal od PK MPSV v Brně posudek. Dle uvedeného posudku ze dne 29. 8. 2023 (dále jen „posudek PK MPSV“) žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby při zvládání pěti základních životních potřeb: orientaci, komunikaci, péči o zdraví, osobních aktivitách a péči o domácnost, a je tak závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II.
29. Posudková komise MPSV uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je atypický dětský autismus s velmi těžkým postižením řeči a komunikačních schopností. Uvedla, že na rozdíl od lékaře OSSZ uznává pomoc při orientaci, neuznává potřebu pomoci při oblékání a obouvání a tělesné hygieně, neboť neshledala medicínský podklad pro jejich nezvládání. Konstatovala, že v pomoci při orientaci je uznána pomoc při orientaci v oblékání, orientaci při tělesné hygieně, kdy je potřeba usměrnit duševní kompetence a reakce na koupel. Nejedná se o osobu dezintegrovanou. K námitkám žalobkyně uvedla, že nebyla prokázána těžká porucha funkce nebo ztráta duševních, mentálních, smyslových a fyzických schopností, která by objektivně odůvodňovala neschopnost zvládat základní životní potřeby mimo uznaných. K ZŽP **stravování** uvedla, že se jedná o schopnost konzumace již připravených nápojů a stravy. Přemístění stravy a nápoje na místo konzumace lze realizovat nejen přenášením, ale i přizpůsobením místa konzumace potravy místu servírování. Žalobkyně je dle PK schopna si vybrat hotovou stravu v pevném i tekutém stavu a dát na talíř, nápoj si nalít, posunout na místo konzumace, najíst se lžící a napít se. Je schopna rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji. Nebyly prokázány anatomické nebo funkční ztráty obou horních končetin, nebo anatomické ztráty podstatných částí obou horních končetin, praktická nebo úplná nevidomost obou očí, ani těžké duševní poruchy spojené se sociální dezintegrací, kdy jsou narušeny stravovací stereotypy. K ZŽP **Oblékání a obouvání** uvedla, že s ohledem na absenci těžké poruchy funkce HKK a DKK, zraku a duševních schopností není medicínský důvod pro nevládnutí výběru vhodného oblečení, poznání rubu a líce oblečení, správně vrstvit, oblékání/svlékání, obouvání/zouvání zdravotně vyhovujícího oblečení/obutí eventuálně s využitím pomůcek. Není porucha stejné funkce dolních končetin nebo anatomické ztráty podstatných částí obou horních končetin ani onemocnění páteře s celkovým ztuhnutím a omezením exkurzí hrudníku, ani praktická nebo úplná nevidomost obou očí, ani těžké duševní poruchy spojené se sociální dezintegrací, kdy jsou narušeny stereotypy. K ZŽP **tělesná hygiena** uvedla, že u žalobkyně se nejedná o těžkou poruchu funkce obou horních nebo dolních končetin, ztrátu zraku ani duševních schopností bránící provedení celkové hygieny. Je schopna se umýt u umyvadla, manipulovat s baterií, připravit si lázeň. Je schopna se učesat nebo pečovat o ústní hygienu za pomoci různých pomůcek, např. přidržování madel v koupelně, sedáku u umyvadla nebo ve vaně apod.
30. Na podkladě posudku PK MPSV žalovaný vydal dne 12. 9. 2023 napadené rozhodnutí.

Právní závěry

31. Po provedeném přezkumném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**.
32. Při posouzení věci soud vycházel z následujících rozhodných skutečností, platné právní úpravy a učiněných právních závěrů.

33. Podmínky nároku na příspěvek na péči vycházejí z § 7 zákona o sociálních službách. Příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby a nárok na něj mají osoby uvedené v § 4 odst. 1 tohoto zákona, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebují pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu podle stupně závislosti dle § 8 zákona o sociálních službách, pokud jim tuto pomoc poskytuje např. osoba blízká.
34. Osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby [písm. a)], stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb [písm. b)], stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb [písm. c)], stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb [písm. d)], a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby (§ 8 odst. 2 zákona o sociálních službách).
35. Při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat základní životní potřeby vyjmenované v § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách. Při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (odst. 4 téhož ustanovení). Aby byla v příslušné základní životní potřebě uznána závislost, musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu (odst. 5 téhož ustanovení). Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
36. Podle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat těchto deset základních životních potřeb: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Obsah těchto základních životních potřeb je konkretizován výčtem aktivit v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „*prováděcí vyhláška*“).
37. Z § 1 prováděcí vyhlášky vyplývá, že schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce (odst. 1 citovaného ustanovení). Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se hodnotí tělesné struktury a tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky, a funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností (odst. 3 citovaného ustanovení).

38. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Tím se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby (§ 1 odst. 4 prováděcí vyhlášky).
39. Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby je nutné posoudit, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby, a přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení (§ 2 odst. 1 prováděcí vyhlášky).
40. Pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k prováděcí vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (§ 2a prováděcí vyhlášky).
41. PK MPSV na rozdíl od lékařky OSSZ neuznala nezvládání ZŽP e) oblékání a obouvání a f) tělesné hygieny, a naopak na základě podaného odvolání uznala nezvládání ZŽP b) orientace. Výsledkem posouzení na základě posudku PK MPSV je tedy stav, že žalobkyně nezvládá celkem pět ZŽP, což odpovídá stupni závislosti II.
42. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá nesprávného posouzení zvládání základních životních potřeb ze strany PK MPSV a uznání nezvládání i dalších ZŽP, které jí v prvním stupni řízení byly uznány posudkem lékařky OSSZ ze dne 11. 5. 2023, čímž by se ZŽP orientace (v prvním stupni řízení nepřiznanou administrativním pochybením praktického lékaře) dosáhla nezvládání celkem sedmi ZŽP a splnila by tak podmínky pro přiznání závislosti na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (§ 8 odst. 2 písm. c) zákona o sociálních službách). Žalobkyně zejména namítala nedostatečné zhodnocení následků pervazivní vývojové poruchy na svůj život a na schopnost zvládat základní životní potřeby, kdy oba správní orgány se omezily na jejich pouhé fyzické zvládnutí bez přihlídnutí k jejím reálným možnostem a schopnostem z důvodu uvedené poruchy. Za neodůvodněný považuje rozpor mezi tzv. medicínským zdůvodněním a výsledky sociálního šetření.
43. V záznamu ze sociálního šetření ze dne 18. 4. 2023 je k ZŽP **oblékání a obouvání** uvedeno: Oblečení má vždy připravené. Sama nezvládá vhodnost ani vrstvení oblečení. Je třeba dohled i nad oblékáním, oblečení si oblékne i naruby. Má velké problémy s převlékáním čistého oblečení a spodního prádla. Bez pomoci a dohledu nezvládá oblékání a obouvání, některé úkony odmítá. K ZŽP **stravování** je uvedeno: Jídlo si není schopna sama připravit. Matka ji motivuje, aby pomohla při přípravě jídla, někdy pomáhá, někdy nemá zájem. Ne všechno jídlo umí pojmenovat. Musí se dohlížet, aby jedla pravidelně a je třeba i dohled nad pitným režimem. Jídlo má vždy nandané na talíři, jí lžící nebo vidličkou. Maso má vždy nakrájené. Ve škole jí v jídelně a vždy pomáhá osobní asistentka. K ZŽP **tělesná hygiena** je uvedeno: Ranní i celkovou hygienu provádí vždy pouze na pokyn a s dohledem pečující osoby. Musí se na koupání připravit, mluví se o koupání předem, aby neodmítala.

Vše je velký problém, nechce si umýt vlasy a učesat, nechce si čistit uši. Problémy jsou i při čištění zubů. Zubní kartáček má i ve škole, někdy se nepodaří zuby vyčistit doma, a proto si čistí zuby až ve škole s asistentkou. Vše záleží na okamžité náladě žalobkyně. Okusuje si nehty na rukou.

44. Ve vztahu k sociálnímu šetření lze uvést, že jde o obligatorní podklad pro rozhodnutí ve věci příspěvku na péči. Orgány lékařské posudkové služby jsou povinny vycházet při posuzování stupně závislosti člověka také z výsledku sociálního šetření (§ 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a průběh provedeného sociálního šetření je žalovaný povinen v odvolacím řízení zhodnotit i z hlediska případných rozporů se zpracovaným posudkem (srov. stanovisko Veřejného ochránce práv ze dne 21. 10. 2010, č. j. 2295/2010/VOP/MJR).
45. Zatímco správní orgán prvního stupně, resp. lékařka OSSZ ve svém posudku ze dne 13. 5. 2023 uvedla, že údaje v sociálním šetření korelují s lékařskou dokumentací (administrativním pochybením praktického lékaře však byla mylně za zvládnutou označena ZŽP orientace), PK MPSV a žalovaný se v napadeném rozhodnutí nedostatečně vypořádali s odlišným posouzením ohledně ZŽP potřeby oblékání a obouvání a tělesné hygieny. Jejich závěr, že „sociální šetření nekoreluje s možnostmi, které odvolatelka může vykonávat v souvislosti se svými zdravotními postiženími v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu“, lze označit za nepřezkoumatelný. Žalobní námitka, že neodůvodněn zůstal zásadní rozpor mezi tzv. medicínským zdůvodněním a výsledky sociálního šetření, které nebyly zohledněny, je důvodná.
46. Příloha č. 1 prováděcí vyhlášky vymezuje schopnosti zvládat základní životní potřeby (viz též § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách). Pod písm. **d) stravování**, se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace. Pod písm. **e) oblékání a obouvání**, se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem. Pod písm. **f) tělesná hygiena** se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna 1. použít hygienické zařízení, 2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, 3. provádět celkovou hygienu, 4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
47. Z výše citovaného § 2a prováděcí vyhlášky tedy plyne povinnost správního orgánu posoudit v rámci zvládání každé základní životní potřeby schopnost člověka **zvládat všechny takto vymezené aktivity současně**. Jestliže člověk není schopen z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z vymezených aktivit, danou potřebu není schopen samostatně zvládat.
48. Rovněž Nejvyšší správní soud upozornil na stanovené pravidlo, a zejména na povinnost řádného odůvodnění odchýlného závěru. V rozsudku ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013 - 32, uvedl, že: „Pro hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby za účelem zjištění stupně závislosti osoby je v rámci aplikace posudkových kritérií stanovených v § 1 až § 2c vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění účinném od 1. 1. 2012 rozhodné nesplnění byť jen jedné z aktivit, které jsou

pro schopnost zvládat určitou základní životní potřebu vymezeny v příloze k této vyhlášce, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pokud z podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou základní životní potřebu považují za zvládanou, je jejich povinností tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit.”

49. Krajský soud zdůrazňuje, že zdravotní stav osoby posuzuje pro účely odvolacího správního řízení, jehož předmětem je příspěvek na péči, posudková komise zřízená žalovaným na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Stěžejním důkazem v tomto řízení je tak lékařský posudek PK MPSV, na který je kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, čj. 4 Ads 57/2009-53, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).
50. V projednávaném případě učinil žalovaný závěr, že posudek PK MPSV splňoval požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Krajský soud však uvedený názor nesdílí, naopak má za to, že uvedený posudek se dostatečně a přesvědčivě nevypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi, především pak s těmi, které namítala žalobkyně (k uvedenému srov. dále např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č.j. 3 Ads 262/2015-34).
51. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala především s těmi rozhodujícími skutečnostmi, které odvolatel namítá, a aby své závěry náležitě zdůvodnila (k testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku PK MPSV srovnej dále konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudky ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 - 54, ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 158/2012 - 24, ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013 - 22, rozsudek ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 25/2013 - 26). V souladu s § 2a vyhlášky přitom posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 vyhlášky, jak bylo shora zdůrazněno. Nezvládnutí být jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvládnutí dané životní potřeby (§ 2a vyhlášky). Jestliže na základě podkladů lékařského posudku lze konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládaná, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32). Postaví-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25).
52. Povinností žalovaného jako odvolacího správního orgánu bylo přezkoumat prvostupňové rozhodnutí v kontextu všech odvolacích důvodů a vypořádat se s nimi (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2009, č. j. 7 Afs 116/2009 - 70). Z odůvodnění správního rozhodnutí totiž musí být zřejmé, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Žalovaný závěry posudkové komise MPSV bez dalšího převzal, aniž by zhodnotil úplnost a přesvědčivost posudku vzhledem k

odvolací námitce rozporu uvedeného posudku s výsledky sociálního šetření a posudku lékařky OSSZ.

53. Námitce žalobkyně týkající se zbavení jejích procesních práv z důvodu nemožnosti vyjádřit se ke změně rozsahu přiznaných ZŽP ze strany PK MPSV, krajský soud nepřisvědčil. Soud ze správního spisu ověřil, že vyrozuměním ze dne 30. 8. 2023, doručeným zástupci žalobkyně téhož dne, byl zástupce žalobkyně vyrozuměn o pokračování odvolacího řízení a byla mu ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, včetně posudku PK MPSV o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 29. 8. 2023, a k tomu mu byla stanovena lhůta 5 dnů ode dne doručení vyrozumění. Této možnosti však nevyužil. Napadené rozhodnutí bylo vydáno až po uplynutí této lhůty k vyjádření, dne 12. 9. 2023.
54. Krajský soud shrnuje, že ve světle uplatněných žalobních námitek týkajících se nedostatečného posouzení zdravotního stavu žalobkyně na její schopnost zvládat některé neuznané základní životní potřeby dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není v souladu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, neboť nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Napadené rozhodnutí proto nemůže obstát a krajský soud jej zrušil a vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.), v němž bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
55. Žalovaný v dalším řízení opětovně posoudí posudek posudkové komise MPSV z hlediska jeho jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti v přímé konfrontaci s výsledky sociálního šetření a závěry posudku lékařky OSSZ ze dne 11. 5. 2023. Zohlední, zda posudková komise MPSV aplikovala poznatky o zdravotním stavu zaznamenané v lékařské dokumentaci žalobkyně na všechna kritéria zvládání základních životních potřeb skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky. Uváží, zda z podkladů uvedeného posudku lze konstatovat, že žalobkyně některé z aktivit (které jsou jako nezvládané popsány v záznamu ze sociálního šetření, viz také bod 43 tohoto rozsudku) nutných pro celkové zvládnutí neuznaných základních životních potřeb zejména v oblasti stravování, oblékání a obouvání a tělesné hygieny, sama bez pomoci jiné osoby reálně zvládá. V opačném případě bude povinností žalovaného požádat o doplnění posudku, v němž posudková komise MPSV zohlední celkový zdravotní stav žalobkyně, tj. nejen její fyzické možnosti a schopnosti ke zvládání neuznaných ZŽP, ale především z posudkového hlediska přesvědčivým způsobem vyhodnotí mentální a duševní schopnosti žalobkyně (které, jak sama PK MPSV uvádí, „*jsou blokovány pervazivní vývojovou poruchou*“) k jejich samostatnému zvládání. Poté ve věci opětovně rozhodne. Soud současně nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť důvody pro postup dle § 78 odst. 3 s. ř. s. neshledal. Bude na žalovaném, aby sám zvážil, jaký učiní další postup v rámci řízení o odvolání za účelem spolehlivého zjištění skutkového stavu věci.
56. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byla úspěšná žalobkyně, proto soud výrokem II. tohoto rozsudku uložil žalovanému povinnost nahradit jí důvodně vynaložené náklady řízení. Ty sestávají z nákladů za právní zastoupení za 4 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, sepsání repliky, účast při jednání soudu dne 20. 6. 2024) po 1 000 Kč, tj. 4 000 Kč a souvisejících režijních paušálů v celkové výši 1 200 Kč (4 x 300 Kč) dle § 7 bod 3, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm.

a), d), g) a § 13 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 5 200 Kč, vše zvýšeno o částku 1 092 Kč odpovídající 21 % DPH (zástupce žalobkyně doložil, že je plátcem DPH). Náhrada nákladů řízení tak celkem činí 6 292 Kč a je splatná do 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Poučení

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 27. června 2024

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně